Usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 15.01.1998, sp. zn. 4 To 144/97, ECLI:CZ:KSUL:1998:4.TO.144.1997.1

Číslo: 48/1999

Právní věta: Pokud např. v důsledku nálezu Ústavního soudu rozhoduje stížnostní soud o opravném prostředku proti usnesení soudu prvního stupně o prodloužení lhůty trvání vazby v přípravném řízení až v době, kdy je ve věci podána u soudu obžaloba, pak stížnostní soud při rozhodování o opravném prostředku podle § 147 tr. ř. přezkoumá výrok napadeného usnesení a řízení mu předcházející z hlediska jeho stavu ke dni podání obžaloby. Za této situace může rozhodovat o prodloužení lhůty trvání vazby v přípravném řízení nejdéle do dne podání obžaloby. O dalším trvání vazby po podání obžaloby je výlučně oprávněn rozhodovat soud konající řízení o obžalobě.

Soud: Krajský soud v Ústí nad Labem

Datum rozhodnutí: 15.01.1998

Spisová značka: 4 To 144/97

Číslo rozhodnutí: 48

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Vazba

Předpisy: 141/1961 Sb. § 71
§ 147

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 48

Pokud např. v důsledku nálezu Ústavního soudu rozhoduje stížnostní soud o opravném prostředku proti usnesení soudu prvního stupně o prodloužení lhůty trvání vazby v přípravném řízení až v době, kdy je ve věci podána u soudu obžaloba, pak stížnostní soud při rozhodování o opravném prostředku podle § 147 tr. ř. přezkoumá výrok napadeného usnesení a řízení mu předcházející z hlediska jeho stavu ke dni podání obžaloby.

Za této situace může rozhodovat o prodloužení lhůty trvání vazby v přípravném řízení nejdéle do dne podání obžaloby. O dalším trvání vazby po podání obžaloby je výlučně oprávněn rozhodovat soud konající řízení o obžalobě.

(Usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 15. 1. 1998 sp. zn. 4 To 144/97)

Krajský soud v Ústí nad Labem zrušil k stížnosti obviněného usnesení Okresního soudu v Chomutově

ze dne 10. 2. 1997 sp. zn. Nt 153/97 a znovu rozhodl tak, že podle § 71 odst. 2 tr. ř. lhůtu trvání vazby obviněného z důvodů uvedených v § 67 písm. a), b) tr. ř.*) prodloužil do 24. 4. 1997.

Z odůvodnění:

Usnesením ze dne 10. 2. 1997 sp. zn. Nt 153/97 soudkyně Okresního soudu v Chomutově prodloužila lhůtu trvání vazby obviněného J. H. podle § 71 odst. 2 tr. ř. z důvodů uvedených v § 67 písm. a), b) tr. ř.*) do 11. 6. 1997.

Obviněný J. H. je stíhán pro trestné činy krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 4 tr. zák., porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, 2 tr. zák. a poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zák., jichž se měl dopustit s dalším obviněným jednáním popsaným v napadeném usnesení. Do vazby byl obviněný vzat usnesením Okresního soudu v Chomutově dne 13. 9. 1996. K prodloužení lhůty trvání vazby vedla skutečnost, že se provádí rozsáhlé vyšetřování, ustanovují se další svědci a zhodnocují se provedené důkazy v souvislosti s nálezem odcizeného trezoru. Za těchto okolností je soud prvního stupně přesvědčen o tom, že hrozí obava z uprchnutí či skrývání se obviněného v případě jeho propuštění vzhledem ke hrozbě vysokého trestu a z působení obviněného na dosud nevyslechnuté svědky a spoluobviněné.

Proti tomuto usnesení podal obviněný v zákonné třídenní lhůtě stížnost, v níž namítl, že obava z koluzního jednání je odůvodněna nanejvýš tak, že se vlastně cituje zákonné ustanovení, aniž by bylo možné z usnesení zjistit, jaké konkrétní skutečnosti vyskytující se v tomto konkrétním případě vedly soudce pro uvedený závěr. Pokud jde o důvod vazby podle § 67 písm. a) tr. ř.,*) napadené usnesení poukazuje na skutečnost, že obviněnému hrozí vysoký atest, přičemž však již bylo mnohokrát vyššími soudy judikováno, že tato skutečnost sama o sobě není důvodem vazby, pokud k této okolnosti nepřistoupí další konkrétní skutečnosti. Dále ve stížnosti poukázal na to, že nebylo vysvětleno, proč okresní soud ke stávajícím pěti měsícům trvání vazby poskytl vyšetřovateli další čtyři měsíce, když pro to nevznesl dostatek argumentů.

O této stížnosti rozhodl Krajský soud v Ústí nad Labem usnesením ze dne 24. 3. 1997 sp. zn. 4 To 144/97 a podle § 149 odst. 1 písm. a) tr. ř. napadené usnesení zrušil a znovu rozhodl tak, že podle § 71 odst. 2 tr. ř. se lhůta trvání vazby u obviněného J. H. z důvodu § 67 písm. b) tr. ř.*) prodlužuje do 11. 5. 1997.

Na základě ústavní stížnosti obviněného zastoupeného advokátem Mgr. P. P. proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 24. 3. 1997 sp. zn. 4 To 144/97 a proti usnesení Okresního soudu v Chomutově ze dne 10. 2. 1997 sp. zn. Nt 153/97 o prodloužení vazby rozhodl Ústavní soud nálezem ze dne 25. 9. 1997 sp. zn. ÚS 148/97, že usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 24. 3. 1997 sp. zn. 4 To 144/97 se zrušuje a návrh na zrušení usnesení Okresního soudu v Chomutově ze dne 10. 2. 1997 sp. zn. Nt 153/97 se zamítá. V odůvodnění svého nálezu Ústavní soud vysvětlil své závěry a uvedl, že zrušením usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 24. 3. 1997 sp. zn. 4 To 144/97 se vytváří prostor pro opětovné posouzení usnesení Okresního soudu v Chomutově ze dne 10. 2. 1997 sp. zn. Nt 153/97 ze strany soudu druhého stupně, a to v intencích právního názoru vyjádřeného v jeho nálezu. Dovodil také, že ochranu ústavnosti je nutno spojovat s minimalizací zásahů do pravomoci jiných orgánů, takže z jeho strany je nutno volit pouze taková kasační, resp. derogační (abrogační) opatření, jež v minimální míře zasahují do pravomoci jiných orgánů veřejné moci. Z tohoto důvodu proto zamítl návrh na zrušení usnesení Okresního soudu v Chomutově ze dne 10. 2. 1997 sp. zn. Nt 153/97.

S ohledem na výše uvedený nález Ústavního soudu znovu o stížnosti obviněného J. H. proti usnesení Okresního soudu v Chomutově ze dne 10. 2. 1997 sp. zn. Nt 153/97 rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem.

Senát Krajského soudu v Ústí nad Labem, který původně rozhodoval o stížnosti obviněného proti usnesení Okresního soudu v Chomutově ze dne 10. 2. 1997 sp. zn. Nt 153/97, svým usnesením ze dne 24. 3. 1997 sp. zn. 4 To 144/97, potom zrušeným výše citovaným nálezem Ústavního soudu, rozhodl usnesením ze dne 13. 10. 1997 sp. zn. 4 To 144/97, že členové senátu stížnostního soudu jsou vyloučeni podle § 30 odst. 2 tr. ř. z vykonávání úkonů v trestní věci obžalovaného J. H. vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem jako soudu stížnostního pod sp. zn. 4 To 144/97. Důvodem tohoto rozhodnutí je to, že dne 24. 4. 1997 byla Krajskému soudu v Ústí nad Labem jako soudu prvního stupně podána na obžalovaného J. H. obžaloba vedená pod sp. zn. 2 T 30/97. Podle rozvrhu práce krajského soudu tudíž věc nyní rozhodoval jiný senát stížnostního soudu.

Krajský soud v Ústí nad Labem přezkoumal z titulu podané stížnosti obviněného podle § 147 odst. 1 tr. ř. správnost usnesení Okresního soudu v Chomutově ze dne 10. 2. 1997 sp. zn. Nt 153/97 a shledal ji částečně důvodnou. a to ve výroku týkajícím se délky, či prodloužení lhůty trvání vazby.

Stížnostní soud totiž zjistil, že dne 24. 4. 1997 byla okresním státním zástupcem v Chomutově pod sp. zn. 1 Zt 1635/96 podána Krajskému soudu v Ústí nad Labem obžaloba na J. J., tehdy ve vazbě ve Věznici v Litoměřicích, a na J. H., tehdy ve vazbě ve Věznici v Ostrově nad Ohří, v níž klade mimo jiné obviněnému J. H. za vinu spáchání trestných činů krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 4 tr. zák. a porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, 2 tr. zák., jichž se měl dopustit ve spolupachatelství s obžalovaným J. J. (§ 9 odst. 2 tr. zák.), vše ve znění zák. č. 152/1995 Sb., tím, že 6. 7. 1996 v P. vnikli za použití násilí spočívajícího v rozbití skleněné výplně sklepního okna a vypáčení vnitřních dveří do sídla firmy D., odkud potom ke škodě této společnosti odcizili trezor s finanční částkou 5923.29 DM, dále částkami 25 443,48 DM z majetku J. O. a dále v témže objektu rovněž za použití násilí spočívajícího ve vypáčení vstupních dveří vnikli do soukromého bytu uživatele J. O., odkud potom k jeho škodě odcizili věci v hodnotě 132 841,70 Kč, dále ke škodě soukromé firmy J. O. odcizili 12 076 DM v hotovosti a naposledy zde ke škodě E. K. odcizili 6 ks zlatých prstenů v hodnotě 13 500 Kč, tedy vše v celkové hodnotě 1 240 936,80 Kč.

V označené věci probíhá trestní řízení u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 2 T 30/97 a bylo konáno již několik hlavních líčení. S ohledem na uvedenou skutečnost tedy stížnostní soud mohl rozhodovat o důvodnosti vazby obviněného J. H. toliko do dne podání obžaloby, neboť stížnostnímu soudu nepřísluší v přípravném řízení posuzovat důvodnost této obžaloby.

Při přezkoumávání důvodnosti vazby obviněného J. H. stížnostní soud dospěl k závěru, že trestní stíhání obviněného bylo zahájeno a probíhalo v souladu s trestním řádem. Podezření vůči obviněnému ze spáchání shora naznačených trestných činů bylo důvodné, o čemž svědčí i podaná obžaloba.

Pokud jde o důvodnost vazby obviněného, je nutno zdůraznit, že podstatou existence některého z vazebních důvodů uvedených v ustanovení § 67 tr. ř.**) je obava orgánu o vazbě rozhodujícího, že vzhledem ke zjištěným subjektivním i objektivním okolnostem případu by některý z následků předpokládaný citovaným ustanovením mohl nastat. Nejedná se tedy o meritorní zjišťování presumpce takového následku, nýbrž jen o konstatování okolností uvedenou obavu opodstatňujících.

Dále pak stížnostní soud rozvedl konkrétní skutečnosti odůvodňující naplnění vazebních důvodů podle § 67 písm. a), b) tr. ř.*)

Soud prvního stupně při svém rozhodování o prodloužení lhůty trvání vazby neporušil lhůty stanovené v ustanovení § 71 odst. 6 tr. ř. Zcela správně zdůvodnil, proč je třeba lhůtu trvání vazby obviněného prodloužit, a to za účelem uvedeným v ustanovení § 71 odst. 2 tr. ř. Stížnostní soud se v tomto směru zcela s jeho závěry ztotožnil.

S ohledem na to, že dne 24. 4. 1997 byla na obviněného J. H. podána státním zástupcem výše zmiňovaná obžaloba, dospěl stížnostní soud k závěru, že může o prodloužení vazby jmenovaného rozhodnout jen do tohoto dne, neboť poté již přísluší rozhodovat o důvodnosti a trvání vazby soudu nalézacímu tedy senátu Krajského soudu v Ústí nad Labem rozhodujícímu o obžalobě vedené pod sp. zn. 2 T 30/97.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem, když stížnostní soud dospěl k závěru, že na straně obviněného po datu 10. 2. 1997 přetrvávaly důvody vazby uvedené v § 67 písm. a), b) tr. ř.,*) zrušil napadené usnesení soudu prvního stupně a lhůtu trvání vazby prodloužil u obviněného toliko do 24. 4. 1997.

*)Pozn. redakce: Nyní ustanovení § 67 odst. 1 písm. a), b) tr. ř.

**)Pozn. redakce: Nyní ustanovení § 67 odst. 1 tr. ř.